

Espai Cub

SAMUEL LABADIE

SPECTRUM

28/05 - 29/06

Samuel Labadie és llicenciat en Belles Arts per l'Escola Nacional de Belles Arts de Lió. La seva obra s'ha desenvolupat fonamentalment a França (Lió i Baiona) i Barcelona, on ha rebut diversos premis (Prix de Paris i Premi Miquel Casablanca, entre d'altres) i ha participat en diverses exposicions, entre les quals destaca la més recent: "L'ànima examinada", a l'Espai 13 de la Fundació Miró. En la seva obra utilitza una gran varietat de materials i mitjans: dibuixos, vídeos i instal·lacions per qüestionar conceptes universals a través de processos en molts casos intuïtius.

Per al projecte que presenta a l'Espai Cub de La Capella, *Spectrum*, Labadie utilitza la teoria de la interacció del color de Josef Albers com a punt de partida per a una reflexió crítica i irònica sobre certs elements culturals, i crea una proposta a priori subjectiva però que provoca una reflexió de caràcter universal sobre l'ús i el significat de la imatge.

Aemilius Müller i Alfred Hieckethier són els primers de proposar una teoria dels colors com a espai-color: el cub tricromàtic. En aquesta teoria el cub serveix de suport cromàtic i les seves diagonals es reparteixen, d'un racó a un altre, per mostrar tot l'espectre cromàtic. Aquesta visió científica del color en el projecte de Labadie es complementa amb els treballs de Josef Albers i el seu concepte d'interacció del color, que torna a dotar-lo de tota la seva dimensió sensorial, alhora que defensa una composició disciplinada en la qual el quadrat esdevé l'element central.

A partir de la juxtaposició d'aquestes dues teories cromàtiques, Samuel Labadie crea una projecció subjectiva i crítica entre el color i dos objectes culturals: la bandera francesa i la imatge pornogràfica. La primera és analitzada com a objecte-símbol "inviolable", més enllà de tota implicació politicohistòrica; la segona, com a imatge de consum íntim i massiu alhora, sense considerar l'estètica pròpia del gènere pornogràfic o la seva moralitat. Es tracta d'una anàlisi que, per la condició particular de totes dues, podríem considerar complexa.

La bandera francesa, una referència constant en l'obra de Labadie, es descompon en el color Ref.o, format per la mescla de tots els que la componen (vermell, blau i blanc) i constitueix el fons del cub convertit en espai cromàtic. Sobre la bandera, descomposta en un color únic, es distribueixen una sèrie de pintures monocromes que no són sinó píxels –la màxima abstracció digital– de pàgines web porno. En tots dos casos les imatges de referència se sotmeten a un procés informàtic sistemàtic que les redueix a un píxel amb l'objectiu d'obtenir el color mitjà de la imatge.

En la sèrie "Pornographic Monochromes", la imatge física, corpòria, desapareix i es redueix a la mínima expressió, una simplificació que al mateix temps que n'elimina tota

la potència visual i figurativa, la carrega de significats. Aquesta sèrie també ens parla d'internet i de la circulació de les imatges digitals, en un flux infinit, a manera de mosaic en construcció contínua, més enllà de les fronteres i els països, i alhora molt connotat. Unes imatges que es redueixen a la mínima expressió, el píxel, que implica l'eliminació de les jerarquies (necessitem tots els píxels per construir una imatge), també dels rols, però no dels colors que ens remetent a la realitat física i corpòria, i que suposen un retorn a l'origen, que és, fins a cert punt, el denominador comú del procés de producció d'aquesta instal·lació. Allò tangible esdevé una abstracció digital que s'ha de traduir en un llenguatge cromàtic pictòric físic.

La distribució de les parets del cub respon a tres aspectes de la teoria dels colors d'Albers: la vibració, dos colors diferents amb la mateix lluminositat; el matís, en què podem apreciar diferents nivells de tonalitat d'un mateix color, i, finalment, el contrast, els colors que s'oposen i que són, alhora, els més complementaris amb el color de fons.

Aquests exercicis de color són, en definitiva, una abstracció formal que parteix de la modernitat i que es desenvolupa en múltiples lectures. Una exploració del color, i dels mateixos límits de la pintura en què ens endinsem i que ens envolta, per crear un espai en el qual els colors es converteixen en el centre d'una reflexió entorn d'internet, la nostra sobreexposició a les imatges i la connexió entre allò pictòric i allò digital més enllà de les fronteres i els colors de pell.

